hi übergehe. P

1177 remisit derogans in hac parte tam fidei suę quam et imperatori in magna quantitate. His et aliis causis exstantibus, quibus gratiam cesaris irrecuperabiliter amiserat, cum non auderet se presentare curiis, quas ille sibi indixerat, tali ordine factum est, ut Fridericus, qui contra eum in curia laboravit, tandem obtineret, quod voluit. Nam donatur quidem vexillis de manu cesaris,[1] set multum temporis intercedit, antequam (fiat) huius rei finis, quia et imperatori non vacabat et (Zobezlaus) resistere parabat. De quibus in loco suo plenius dicemus. Interea venenatę linguę virus discordię ( ) seminant inter Zobezlaum et Cunradum, et ita inflammant hunc in odium illius, ut, cui prius dederat terram Bernensem,[2] ~~non solum velit~~ nunc velit non solum datam retrahere, set etiam suam Znoymensem invadere ipsumque si possit vita privare. Congregatis itaque Boemis suis predictam provinciam ingreditur devastandam, cui occurrens Cunradus non modo cum suis, set etiam cum Austriensibus, quibus iam confederatus erat, citius eum in fugam convertit et in Boemiam redire coegit. Quo facto Cunradus et Austrienses Watzlaum,

1) Cont. Zwetl. II SS IX, 541 berichtet die Investitur zu 1177 nach vor dem Leopolds von Österreich (zu 24). Bachmann I, 359 nimmt an, daß sie in den Tagen von Venedig erfolgte.

~~2)~~ Vgl. Kořiž III, 26.

2) Brünn